

Versiune anonimată

Traducere

C-768/19 – 1

Cauza C-768/19

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

18 octombrie 2019

Instanța de trimitere:

Bundesverwaltungsgericht (Germania)

Data deciziei de trimitere:

15 august 2019

Pârâtă și recurentă:

Republica Federală Germania

Reclamant și intimat în recurs:

SE

[omissis]

Bundesverwaltungsgericht

ORDONANȚĂ

[omissis]

în cauza de contencios administrativ

1. SE,

[omissis]

[omissis]

reclamant și intimat în recurs,

[omissis] **[OR 2]**[omissis]

împotriva

Republicii Federale Germania,

[omissis]

pârâtă și recurentă,

Cealaltă parte la procedură:

Der Vertreter des Bundesinteresses
beim Bundesverwaltungsgericht (Reprezentantul intereselor federale la
Bundesverwaltungsgericht),
[omissis] 10557 Berlin,

În ședința din 15 august 2019 [omissis], Secția I civilă a
Bundesverwaltungsgericht (Curtea Administrativă Federală, Germania)

a decis:

Suspendă procedura.

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarele întrebări în vederea unei decizii preliminare în temeiul articolului 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene:

1. În cazul în care un solicitant de azil care, înainte de împlinirea vârstei majoratului de către copilul său cu care exista deja o familie în statul de origine și căruia i-a fost acordat statutul de protecție subsidiară după împlinirea vârstei majoratului ca urmare a unei cereri de protecție formulate înainte de împlinirea vârstei majoratului (denumit în continuare „beneficiarul protecției”), a intrat în statul membru gazdă al beneficiarului protecției și a depus în acel stat, la rândul său, o cerere de protecție internațională (denumit în continuare „solicitantul de azil”) și în cazul unei reglementări naționale care, în vederea acordării dreptului la protecție subsidiară în corelație cu beneficiarul protecției, face trimitere la articolul 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE, trebuie să se ia în considerare data soluționării cererii de azil a solicitantului de azil sau o dată anterioară în ceea ce privește aspectul dacă beneficiarul protecției este „minor” în sensul articolului 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE, dată anterioară cum ar fi data la care:

- a) beneficiarului protecției i-a fost acordat statutul conferit prin protecția subsidiară,
- b) solicitantul de azil a depus cererea sa de azil,

- c) solicitantul de azil a intrat în statul membru gazdă sau
- d) beneficiarul protecției a depus cererea sa de azil?

2. În ipoteza în care

- a) data relevantă este data depunerii cererii:

trebuie să se ia în considerare, în această privință, data solicitării de protecție (cererea de azil) exprimate în scris, oral sau în alt mod, de care a luat cunoștință autoritatea națională competentă pentru cererile de azil sau data cererii de protecție internațională formulate în mod oficial?

- b) data relevantă este data intrării în țară a solicitantului de azil sau data depunerii cererii de azil de către acesta: este de asemenea relevant aspectul dacă, la această dată, nu fusese soluționată încă cererea de protecție formulată de beneficiarul protecției căruia i-a fost acordat ulterior statutul conferit prin protecția subsidiară?

3. a) Care sunt cerințele ce trebuie impuse, în situația descrisă la punctul 1, pentru ca solicitantul de azil să fie considerat unul dintre „membri de familie” [articolul 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE] „care sunt prezenți în același stat membru ca urmare a cererii de protecție internațională” în care se află persoana care a obținut protecția internațională și cu care familia „exista deja în statul de origine”? Acest lucru presupune în special ca viața de familie a beneficiarului protecției și a solicitantului de azil în sensul articolului 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) să fi fost reluată în statul membru gazdă sau este suficientă simpla prezență simultană a beneficiarului protecției și a solicitantului de azil în statul membru gazdă? Un părinte este considerat membru de familie chiar dacă, conform împrejurărilor din speță, intrarea nu a avut ca scop exercitarea efectivă a răspunderii, în sensul articolului 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE, față de o persoană căreia i s-a acordat protecție internațională și care este încă minoră și necăsătorită? [OR 4]

- b) În măsura în care la întrebarea 3 litera a) trebuie să se răspundă în sensul că este necesar ca viața de familie a beneficiarului protecției și a solicitantului de azil în sensul articolului 7 din cartă să fi fost reluată în statul membru gazdă, este relevantă data reluării? Trebuie să se țină seama, în această privință, în special de aspectul dacă viața de familie a fost restabilită într-un anumit termen de la intrarea solicitantului de azil, la data formulării cererii de către solicitantul de azil sau dacă a fost restabilită la o dată la care solicitantul de azil era încă minor?

4. Calitatea de membru de familie în sensul articolului 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE a unui solicitant de azil încetează la data împlinirii vârstei majoratului de către beneficiarul protecției și a dispariției

corelative a răspunderii față de o persoană care este minoră și necăsătorită?
În cazul unui răspuns negativ: această calitate de membru de familie (și drepturile asociate acesteia) subzistă după această dată pe o perioadă nedeterminată sau încetează să existe după un anumit termen (în cazul unui răspuns afirmativ: care este acest termen?) sau la survenirea anumitor evenimente (în cazul unui răspuns afirmativ: care sunt aceste evenimente?)?

Motive:

I.

- 1 Reclamantul de la punctul 1 (denumit în continuare „reclamantul”) solicită acordarea statutului conferit prin protecția subsidiară.
- 2 Potrivit propriilor declarații, reclamantul este un resortisant afgan. Acesta este tatăl unui fiu născut la 20 aprilie 1998. Acesta din urmă a intrat pe teritoriul german în cursul anului 2012. Prin decizia definitivă a Bundesamt (Oficiul Federal) din 13 mai 2016, acestuia i-a fost respinsă cererea de azil și i-a fost acordat statutul conferit prin protecția subsidiară.
- 3 Potrivit propriilor declarații, reclamantul a intrat în Republica Federală Germania în luna ianuarie 2016, pe cale terestră. Acesta a solicitat azil în februarie 2016, iar la 21 aprilie 2016 a formulat o cerere oficială de protecție internațională. Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Oficiul Federal pentru Migrație și Refugiați) i-a respins cererea de azil, cererea de acordare a statutului de refugiat [OR 5] respectiv cererea de acordare a statutului conferit prin protecția subsidiară, precum și cererea de constatare a existenței unor interdicții de expulzare forțată în conformitate cu articolul 60 alineatul 5 și alineatul 7 prima teză din Legea privind șederea (denumită în continuare „AufenthG”).
- 4 Prin hotărârea atacată, Verwaltungsgericht (Tribunalul Administrativ) a impus pârâtei obligația de a acorda reclamantului, în calitate de părinte al unui minor necăsătorit, statutul conferit prin protecția subsidiară, în temeiul articolului 26 alineatul 5 coroborat cu alineatul 3 prima teză din Legea privind azilul (denumită în continuare „AsylG”). În această privință, fiul reclamantului ar fi fost încă minor la data depunerii cererii de azil. În acest context, o cerere de azil ar trebui să se considere formulată din momentul în care autoritatea competentă a luat cunoștință de cererea de azil a solicitantului de azil.
- 5 Prin recursul formulat, pârâta invocă încălcarea articolului 26 alineatul 3 prima teză din AsylG. Articolul 77 alineatul 1 prima teză din AsylG prevede că relevanță pentru aprecierea elementelor de fapt și de drept este, în principiu, la fel ca în speță, data ultimei ședințe de audiere în fața instanței de fond sau - în lipsa unei astfel de ședințe - data pronunțării hotărârii instanței de fond care pune capăt procedurii. Articolul 26 alineatul 3 din AsylG nu ar conține nicio excepție legală expresă în această privință. Condițiile sale materiale și structura sa ar pleda, în orice caz, în favoarea faptului că numai o persoană care este încă minoră poate pretinde un drept la recunoașterea propriului statut. Astfel, această dispoziție ar

avea ca scop interesele de protecție speciale ale minorului beneficiar al protecției, care ar exista, în principiu, numai atât timp cât persoana respectivă este minoră. Chiar dacă, pentru stabilirea vârstei minore, ar trebui să se ia în considerare data depunerii cererii de azil a părintelui, relevantă nu ar fi data cererii materiale (articolul 13 din AsylG), ci data formulării oficiale a cererii (articolul 14 din AsylG). În ceea ce privește cerința privind cererea statuată la articolul 26 alineatul 3 prima teză din AsylG, nu ar fi suficient ca autoritatea competentă - în speță, Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (Oficiul Federal pentru Migrație și Refugiați) - să ia cunoștință de cererea de azil. Condiția acordării ar fi o cerere (formală), care poate fi depusă în mod valabil numai la autoritatea competentă.

II

- 6 Judecarea cauzei se suspendă. În conformitate cu articolul 267 TFUE, este necesar să se adreseze o cerere de decizie preliminară Curții de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) cu privire la [OR 6] întrebările formulate în dispozitiv. Întrebările privesc interpretarea articolului 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO 2011, L 337, p. 9, rectificare în JO 2017, L 167, p. 58; denumită în continuare „Directiva 2011/95/UE”).
- 7 1. În cadrul dreptului național, aprecierea juridică este guvernată de Legea privind azilul (Asylgesetz, denumită în continuare „AsylG”) [omissis].
- 8 Conform acesteia, cadrul juridic al litigiului îl constituie dispozițiile de drept național următoare:

„Articolul 13 din AsylG

(1) Se consideră că o cerere de azil este formulată atunci când, din voința străinului exprimată în scris, verbal sau în alt mod, rezultă că acesta dorește să beneficieze, pe teritoriul federal, de protecția împotriva persecuțiilor politice sau că solicită protecție împotriva expulzării forțate sau împotriva unui alt mod de returnare forțată într-un stat în care acesta este supus riscului de a fi persecutat în sensul articolului 3 alineatul 1 sau de a suferi un prejudiciu serios în sensul articolului 4 alineatul 1.

[...]

Articolul 14 din AsylG

(1) Cererea de azil se depune la agenția oficiului de pe lângă centrul de primire competent pentru preluarea străinului. [...]

[...]

Articolul 26 din AsylG

[...]

(2) Unui copil minor necăsătorit, care este minor la momentul cererii sale de azil și este copilul unui titular al dreptului la azil i se acordă, la cerere, dreptul de azil, în cazul în care calitatea de titular al unui drept de azil a străinului nu mai este supusă niciunei căi de atac, iar această calitate nu poate fi anulată sau retrasă.

(3) Părinții unui minor necăsătorit care este titularul unui drept de azil sau un alt adult în sensul articolului 2 [OR 7] litera (j) din Directiva 2011/95/UE sunt recunoscuți la cerere ca titulari ai unui drept de azil, în cazul în care:

1. recunoașterea titularului dreptului de azil nu este supusă niciunei căi de atac;
2. familia, în sensul articolului 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE, a existat deja în statul în care titularul dreptului de azil este persecutat politic;
3. au intrat în țară înainte de recunoașterea titularului dreptului de azil sau au formulat cererea de azil imediat după intrare;
4. recunoașterea titularului dreptului de azil nu poate fi anulată sau retrasă; și
5. aceștia dețin autoritatea asupra persoanei minorului care este titularul dreptului de azil.

În ceea ce privește frații minori necăsătoriți și surorile minore necăsătorite ale titularului dreptului de azil la data depunerii cererii acestora, se aplică prin analogie prima teză punctele 1-4.

[...]

(5) În ceea ce privește membrii de familie în sensul punctelor 1-3 ai beneficiarului de protecție internațională, se aplică prin analogie punctele 1-4. Dreptul de azil este înlocuit de statutul de refugiat sau de statutul conferit de protecția subsidiară. [...]

[...]

Articolul 77 din AsylG

(1) În cauzele introduse în temeiul prezentei legi, instanța ia în considerare situația de fapt și de drept existentă la momentul ultimei ședințe; în cazul în

care decizia nu este precedată de o ședință, momentul determinant este cel al pronunțării deciziei. [...]

[...]"

- 9 2. Întrebările preliminare sunt relevante pentru soluționarea acțiunii principale și necesită a fi clarificate de Curte.
- 10 2.1 Întrebările preliminare sunt relevante pentru a decide cu privire la cererea reclamantului de a i se acorda statutul conferit prin protecția subsidiară în temeiul articolului 26 alineatul 5 coroborat cu alineatul 3 prima teză din AsylG, în calitate de părinte al unui beneficiar al protecției subsidiare, minor necăsătorit.
- 11 Reclamantul este, în sensul articolului 26 alineatul 5 prima teză din AsylG, un membru de familie în conformitate cu articolul 26 alineatul (3) prima teză din AsylG și un tată în sensul articolului 26 alineatul 3 prima teză din AsylG, în consecință părintele fiului său necăsătorit. Acesta din urmă beneficiază de protecție subsidiară în sensul articolului 26 alineatul 3 prima teză din AsylG și al articolului 18 din Directiva 2011/95/UE. Acordarea statutului conferit prin protecția subsidiară nu poate fi supusă niciunei căi de atac (articolul 26 alineatul 3 prima teză punctul 1 din AsylG). În conformitate cu articolul 26 alineatul 3 prima teză punctul 2 din AsylG, familia în sensul [OR 8] articolului 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE a existat în Afganistan, statul în care fiul riscă să sufere o vătămare gravă în sensul articolului 15 din Directiva 2011/95/UE. De asemenea, reclamantul a intrat în țară înainte ca fiului său să i se acorde statutul de persoană care beneficiază de protecția subsidiară (articolul 26 alineatul 3 prima teză punctul 3 din AsylG). Nu există elemente care să susțină ipoteza că statutul de protecție subsidiară acordat fiului ar trebui anulat sau retras (a se vedea articolul 26 alineatul 3 prima teză punctul 4 din AsylG) și nici elemente în sensul existenței unor motive de excludere în conformitate cu articolul 26 alineatul 4 prima teză și cu articolul 4 alineatul 2 din AsylG în legătură cu persoana reclamantului.
- 12 Astfel, cererea reclamantului având ca obiect acordarea protecției subsidiare în calitate de părinte ar fi admisă în cazul în care, la data relevantă pentru evaluare, fiul era minor în sensul articolului 26 alineatul 3 prima teză din AsylG, iar reclamantul deținea autoritatea asupra persoanei minorului în sensul articolului 26 alineatul 3 prima teză punctul 5 din AsylG.
- 13 Articolul 26 alineatul 3 din AsylG urmărește transpunerea articolului 23 alineatul (2) din Directiva 2011/95/UE [*omissis*]. Potrivit acestui articol, statele membre se asigură că membrii de familie ai beneficiarului de protecție internațională care, în mod individual, nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a obține această protecție, pot pretinde beneficiile prevăzute la articolele 24-35 din Directiva 2011/95/UE, în conformitate cu procedurile de drept intern și în măsura în care aceasta este compatibilă cu statutul juridic personal al membrului de familie. Noțiunea de familie și, implicit, noțiunea de membru de familie în sensul temeiului juridic național sunt definite, astfel cum se prevede în trimiterea expresă

din articolul 26 alineatul (3) prima teză punctul 2 din AsylG, în conformitate cu articolul 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE. Potrivit articolului 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE, printre „membrii de familie” ai persoanei care beneficiază de protecție internațională, în cazul în care această persoană este minoră și necăsătorită, se numără tatăl acesteia, cu condiția ca acesta să fie prezent în același stat membru ca urmare a cererii de protecție internațională și ca familia să fi existat deja în țara de origine. Din modul de redactare a normei, nu rezultă în mod clar care este data relevantă pentru a aprecia vârsta minoră a beneficiarului de protecție internațională și nici dacă și, eventual, în ce măsură calitatea [OR 9] de membru de familie a tatălui continuă să existe și după împlinirea vârstei majoratului de către persoana care beneficiază de protecție internațională.

- 14 2.2 Întrebările preliminare necesită un răspuns din partea Curții de Justiție.
- 15 a) Prin intermediul primei întrebări preliminare, instanța de trimitere solicită să se stabilească data care trebuie să fie luată în considerare, într-o situație precum cea din speță, pentru a aprecia aspectul dacă beneficiarul protecției este „minor” în sensul articolului 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE.
- 16 Pe de o parte, până în prezent, jurisprudența națională a luat în considerare - în conformitate cu principiul general de drept procesual aplicabil în dreptul național în materie de azil, prevăzut la articolul 77 din AsylG – în cazul minoratului beneficiarului protecției, data soluționării cererii de azil a părintelui (care, în ordinea juridică germană, este guvernată în toate cazurile și de principiul protecției familiei, cu consecințe juridice identice). Pe de altă parte, însă, se consideră că este suficient ca beneficiarul protecției să fi fost minor la data depunerii cererii de azil a părintelui. În această privință, în majoritatea cazurilor, se invocă cerințele din dreptul Uniunii care transpun în domeniul protecției internaționale a părinților, în pofida lipsei unei reglementări în acest sens, data expresă prevăzută în materie de protecție internațională derivată a copiilor (a se vedea articolul 26 alineatul 2 din AsylG).
- 17 În această privință, în contextul acordării protecției subsidiare în calitate de părinte, nu se pot deduce concluzii clare din modul de redactare a articolului 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE. Împrejurarea că articolul 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE diferențiază în mod expres între timpurile verbale trecut (în ceea ce privește acordarea protecției internaționale și existența familiei în statul de origine) și prezent (în ceea ce privește prezența pe teritoriul statului membru gazdă, responsabilitatea în raport cu beneficiarul protecției și statutul de minor) ar putea indica faptul că, pentru a stabili calitatea de minor a beneficiarului protecției, trebuie să se ia în considerare un moment actual, precum cel al soluționării cererii (de azil) a părintelui. Cerința privind existența unei legături între cererea de azil a beneficiarului protecției și prezența membrului de familie pe teritoriul statului membru gazdă ar trebui să constituie, de asemenea, un argument în favoarea faptului că [OR 10], pentru aprecierea calității de minor a beneficiarului protecției, este relevantă o dată ulterioară evenimentului care justifică șederea membrului de familie. Având în vedere economia directivei,

acest lucru ar putea fi indicat și de referirea la membrii familiei care îi „însoțesc” pe solicitanții de azil din a doua teză a considerentului (16) al Directivei 2011/95/UE, precum și de referirea la principiul (respectării) unității familiei consacrat la articolul 23 din Directiva 2011/95/UE și de a doua teză a considerentului (18) al acestei directive. În plan teleologic, principiul respectării interesului superior al copilului, principiul egalității de tratament și principiul securității juridice, precum și principiul efectului util al dreptului Uniunii ar trebui să pledeze, în principiu, împotriva unei aprecieri a calității de minor în raport cu o dată la care procedura este deja avansată. În cazul unor străini care au împlinit deja vârsta majoratului la momentul soluționării cererii, acordarea protecției subsidiare unui părinte intrat în țară ulterior nu mai este, așadar, adecvată din punct de vedere obiectiv pentru respectarea interesului superior al unui copil.

- 18 Prima întrebare preliminară, precum și celelalte întrebări se referă la o situație în care membrului familiei care beneficiază de protecție, de la care poate deriva un statut de protecție, nu i-a fost acordat statutul de refugiat, ci i s-a acordat doar statutul conferit prin protecția subsidiară. Astfel, pentru stabilirea datei relevante, poate fi efectuată o distincție între un titular de protecție internațională, căruia i s-a acordat statutul de refugiat (articolul 13 și urm. din Directiva 2011/95/UE) și un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid, căruia i s-a acordat statutul de protecție subsidiară (articolul 18 și urm. din Directiva 2011/95/UE). În ceea ce privește recunoașterea statutului de refugiat, considerentul (21) al Directivei 2011/95/UE prevede în mod clar că recunoașterea statutului de refugiat este un act declarativ. Prin Hotărârea sa din 12 aprilie 2018, C-550/16 [EU:C:2018:248], privind interpretarea articolului 2 litera (f) din Directiva 2003/86/CE, la punctul 53 și următoarele, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a dedus din aceasta că, după depunerea unei cereri de protecție internațională în conformitate cu capitolul II din Directiva 2011/95, dacă sunt îndeplinite condițiile materiale, există un drept subiectiv la recunoașterea statutului de refugiat, iar aceasta chiar înainte ca o decizie formală să fi fost adoptată în această privință, astfel încât dreptul la reîntregirea familiei prevăzut la articolul 10 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2003/86 nu poate fi condiționat de momentul în care autoritatea națională competentă adoptă în mod formal decizia de recunoaștere [OR 11] a statutului de refugiat al persoanei interesate. Independent de aspectul dacă jurisprudența privind definiția prevăzută la articolul 2 litera (f) din Directiva 2003/86/CE poate fi aplicată în legătură cu definiția cvasiidentică de la articolul 2 litera (l) din Directiva 2011/95/UE și/sau în legătură cu unitatea familiei care trebuie menținută în conformitate cu articolul 23 din Directiva 2011/95/UE, pentru acordarea protecției subsidiare lipsește un considerent comparabil, care să definească acordarea protecției ca un act (exclusiv sau preponderent) declarativ. În favoarea unei distincții între justificarea protecției bazată pe statutul de refugiat, în cazul căreia nu se poate exclude extinderea persecuției în mod direct asupra membrilor de familie, ca urmare a menținerii apropierii familiale, și justificarea protecției bazată pe statutul conferit prin protecția subsidiară poate fi, de asemenea, faptul că un părinte ar putea dori să beneficieze de protecția subsidiară familială derivată din statutul de protecție al copilului său, fără să fi prezentat el însuși motive întemeiate în susținerea ipotezei că, în cazul întoarcerii în țara de origine, riscă să

sufere vătămări grave în sensul articolului 15 din Directiva 2011/95/UE; prezumarea unei extinderi a persecuției pe baza unor legături de familie nu este, de regulă, justificată în acest caz.

- 19 b) A doua întrebare preliminară litera (a) urmărește, în cazul unui răspuns la prima întrebare preliminară în sensul că data relevantă pentru aprecierea minoratului este data cererii de acordare a protecției internaționale formulate fie de către beneficiarul protecției, fie de către membrul familiei, să clarifice aspectul suplimentar dacă data depunerii cererii este data prezentării materiale a solicitării de azil sau data depunerii oficiale a cererii de azil.
- 20 Articolul 6 alineatul (2) prima teză din Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60, denumită în continuare „Directiva 2013/32/UE”) operează o distincție între solicitarea de protecție internațională și depunerea oficială a unei cereri în acest sens. Norma obligă statele membre să se asigure că persoana care a solicitat protecție internațională are posibilitatea efectivă de a depune cererea sa în cel mai scurt timp posibil. Articolul 6 alineatul (3) din Directiva CE 2013/32/UE permite statelor membre să dispună ca cererile de protecție internațională să fie depuse personal [OR 12] și/sau într-un loc desemnat. Articolul 6 alineatul (4) din Directiva 2013/32/UE stabilește o excepție de la regula prevăzută la articolul 6 alineatul (3) din această directivă (Hotărârea Curții din 26 iulie 2017, C-670/16 [EU:C:2017:587], Mengesteab, punctul 101). Astfel, independent de alineatul (3) al articolului 6 din Directiva 2013/32/UE, o cerere de protecție internațională se consideră a fi depusă din momentul în care un formular trimis de solicitant sau, în situația în care se prevede astfel în legislația internă, un raport oficial a parvenit autorităților competente ale statului membru vizat. În conformitate cu articolul 6 alineatele (2)-(4) din Directiva 2013/32/UE, articolul 13 alineatul 1 din AsylG nu prevede o anumită formă a solicitării materiale de azil, în timp ce cererea de azil trebuie să fie depusă în mod oficial la autoritatea federală competentă în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) prima teză din AsylG. Numai odată cu recepționarea oficială a solicitării de azil de către autoritatea competentă, aceasta este înregistrată și devine obiectul unei proceduri administrative de azil.
- 21 În favoarea aprecierii calității de minor la data depunerii formale a cererii ar putea pleda și faptul că articolul 6 din Directiva 2011/95/UE autorizează statele membre să prevadă o depunere oficială a cererii și le impune doar să facă acest lucru în cel mai scurt timp posibil, fără a le indica cerințe concrete în ceea ce privește termenul. Chiar dacă astfel nu sunt impuse termene concrete minime, uzuale sau maxime [*omissis*], este totuși necesar ca depunerea cererii oficiale să poată fi efectuată imediat și, prin urmare, fără a fi tergiversată în mod nejustificat. Cu toate acestea, nu este un lucru cert că luarea în considerare a datei depunerii cererii oficiale este conformă cu principiul egalității de tratament și cu principiul securității juridice, precum și cu principiul efectului util.

- 22 c) A doua întrebare preliminară litera (b) vizează să se stabilească, în măsura în care, pentru aprecierea calității de minor a beneficiarului protecției, este necesar să se ia în considerare data intrării în țară a membrului de familie în sensul articolului 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE sau data depunerii cererii de azil de către acesta din urmă, dacă acest lucru este valabil și în cazul în care, la data respectivă, încă nu fusese soluționată cererea de protecție prezentată de beneficiarul protecției, căruia ulterior i s-a acordat statutul conferit prin protecția subsidiară. **[OR 13]**
- 23 d) A treia întrebare preliminară litera (a) urmărește o clarificare suplimentară a condițiilor generale prevăzute la articolul 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE, potrivit cărora este necesar ca membrul de familie să aibă reședința în același stat membru ca urmare a cererii de protecție internațională, iar familia să fi existat deja în statul de origine.
- 24 Astfel, este necesar să se clarifice, în această privință, care sunt cerințele de fond pe care articolul 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE le impune, într-o situație precum cea din speță, în ceea ce privește „prezența” în același stat membru „ca urmare a” cererii de protecție internațională și familia care „exista deja” în statul de origine. În special, este necesar să se stabilească, în acest context, dacă viața de familie comună a beneficiarului protecției și a membrului de familie - în speță părintele - în sensul articolului 7 din cartă trebuie să fi fost reluată în statul membru gazdă sau dacă, pentru a stabili calitatea de membru de familie, este suficientă simpla prezență simultană a beneficiarului protecției și a membrului de familie în statul membru gazdă.
- 25 În conformitate cu modul de redactare a articolului 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE, este logic să se atribuie elementelor constând în „prezența în același stat membru ca urmare a cererii de protecție internațională” și familia care „exista deja în țara de origine” semnificația potrivit căreia simpla prezență simultană a beneficiarului protecției și a membrului familiei sale în statul membru gazdă nu este suficientă. Cerința privind familia care exista deja în țara de origine se întemeiază pe ipoteza potrivit căreia apropierea membrilor din nucleul familiei de faptele din țara de origine care justifică acordarea protecției implică, de regulă, o amenințare potențială la care sunt expuși membrii familiei [a se vedea considerentul (36) al Directivei 2011/95/UE]. Această interpretare ar putea fi susținută și de cadrul sistematic al examinării directivei, în legătură cu care ar trebui avute în vedere articolul 23 din Directiva 2011/95/UE și considerentele (16), (18) și (19) ale acesteia. Articolul 23 alineatul (1) din Directiva 2011/95/UE urmărește menținerea unității familiei. Articolul 23 alineatul (5) din Directiva 2011/95/UE extinde domeniul de aplicare al articolului, incluzând în categoria membrilor de familie, în plus față de cei menționați la articolul 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE, și alte rude apropiate care trăiau în cadrul familiei la data plecării din țara de origine și care se aflau, integral sau parțial, în întreținerea beneficiarului de protecție internațională. Din cele două dispoziții **[OR 14]** reiese că articolul 23 din Directiva 2011/95/UE are ca scop specific protecția membrilor dependenți ai unității familiale, în special a copiilor minori. În scopul realizării

acestei protecții, dispoziția urmărește de asemenea și beneficiul celorlalți membri ai familiei pe care îi menționează. Această interpretare a normei pare să fie susținută de asemenea de considerentele (18) și (19) ale Directivei 2011/95/UE. Considerentul (18) al Directivei 2011/95/UE impune statelor membre luarea în considerare în mod prioritar a interesului superior al copilului și face referire în această privință, în special, la principiul unității familiei. Conform considerentului (19) al Directivei 2011/95/UE, este necesar să se extindă noțiunea de „membri de familie”, luându-se în considerare diferitele situații specifice de dependență și atenția specială care trebuie acordată interesului superior al copilului. De asemenea, considerentul (16) al Directivei 2011/95/UE, prin intermediul căruia directiva urmărește garantarea deplinei respectări a demnității umane și a dreptului de azil ale solicitanților de azil și ale membrilor de familie care „îi însoțesc”, nu se opune unei interpretări bazate pe premisa restabilirii unității familiei cu exercitarea efectivă a autorității parentale în interesul superior al copilului; astfel, instanța de trimitere nu ignoră faptul că expresia „care îi însoțesc” permite de asemenea o interpretare mai largă (a se vedea, în ceea ce privește interpretarea cerinței de „a însoți” în contextul drepturilor civile ale cetățenilor Uniunii [*omissis*], Hotărârea Curții din 16 iulie 2015, C-218/14 [EU:C:2015:476], Singh și alții, punctul 54). În sens teleologic, există argumente în favoarea faptului că articolul 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE, limitând noțiunea de membri de familie la membrii familiei restrânse (părinții și copiii minori ai acestora), stabilind o legătură „ca urmare a cererii de protecție internațională” și făcând referire la „familia [care] exista deja în țara de origine” implică premisa reluării vieții de familie a membrilor de familie în sensul articolului 7 din cartă. Articolul 7 din cartă trebuie să fie citit în coroborare cu obligația de a lua în considerare interesul superior al copilului astfel cum este acesta prevăzut la articolul 24 alineatul (2) din cartă și ținând seama de cerința potrivit căreia copilul are dreptul de a întreține cu regularitate relații personale cu părinții săi, prevăzută la articolul 24 alineatul (3) din cartă (Hotărârea Curții din 6 decembrie 2012, C-356/11 și C-357/11 [EU:C:2012: 776], punctul 76). Dincolo de existența unei legături juridice, viața de familie se distinge prin unitatea *de facto* a familiei (a se vedea Hotărârea CEDO din 2 noiembrie 2010, nr. 3976/05 [CE:ECHR:2010:1102JUD000397605], Yigit/Turcia, [OR 15] punctul 93) și printr-o legătură de familiaritate pregnantă între părinți și copiii minori ai acestora [*omissis*]. În acest sens, instanța de trimitere are îndoieli în a considera că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE chiar și în cazul în care scopul șederii părintelui solicitant în statul membru gazdă nu are ca obiect, ținând seama de împrejurările specifice speței, cel puțin printre altele și asumarea responsabilității pentru copilul minor necăsătorit care beneficiază de protecție.

- 26 e) A treia întrebare preliminară litera (b) este legată de a treia întrebare litera (a) și urmărește să stabilească data relevantă pentru aprecierea reluării vieții de familie în sensul articolului 7 din cartă, între beneficiarul protecției și părintele acestuia, în statul membru gazdă.

- 27 În opinia instanței de trimitere, nu este în conformitate cu obiectivele prezentate la litera (d) ale articolului 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE cazul în care un solicitant de azil își justifică calitatea de membru al familiei, invocând, fără nicio delimitare în timp, reluarea vieții de familie. Astfel, legătura „ca urmare a cererii de protecție internațională” ar putea pleda în favoarea ideii că articolul 2 litera (j) din Directiva 2011/95/UE impune ca restabilirea unității *de facto* a familiei să intervină într-un anumit termen după intrarea în țară.
- 28 Cuvintele „responsabil” și „minor”, care figurează la articolul 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE, indică, în plus, că beneficiarul protecției, la data relevantă a restabilirii unității *de facto* a familiei în statul membru gazdă, trebuie să fi avut încă calitatea de minor în sensul articolului 2 litera (k) din Directiva 2011/95/UE.
- 29 f) Prin intermediul celei de a patra întrebări preliminare se urmărește să se stabilească dacă calitatea de membru al familiei, în sensul articolului 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE, a unui solicitant de azil încetează la data împlinirii vârstei majoratului de către beneficiarul protecției și a dispariției corelative a răspunderii pentru o persoană care este minoră și necăsătorită. [OR 16]
- 30 Potrivit articolului 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE, tatăl persoanei căreia i-a fost acordată protecție internațională este „membru de familie” cu condiția ca persoana să fie minoră, să fie prezentă în același stat membru ca urmare a cererii de protecție internațională și ca familia să fi existat deja în țara de origine. Corelarea calității de membru de familie cu perioada limitată a vârstei minore a beneficiarului protecției, prevăzută la articolul 2 litera (k) din Directiva 2011/95/UE, precum și protecția interesului superior al copilului, urmărită prin articolul 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE, ar putea pleda în favoarea dispariției calității tatălui de membru al familiei în sensul articolului 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE ca urmare a împlinirii vârstei majoratului de către beneficiarul protecției.
- 31 În cazul în care calitatea tatălui de membru al familiei în sensul articolului 2 litera (j) a treia liniuță din Directiva 2011/95/UE continuă, în principiu, și după împlinirea vârstei majoratului copilului, este necesar să se stabilească dacă această calitate încetează la o anumită dată sau la producerea unui anumit eveniment - în afară de situația încetării șederii tatălui în statul membru gazdă sau de situația încetării statutului copilului de beneficiar al protecției.
- 32 [omissis] [legitimarea trimiterii preliminare]
- [omissis]